

[Socialministeren.]

til det andet, og denne Lettelse er fortrinsvis kommet de jyske Sognekommuner til gode. Sognekommunerne i Randers Amt har saaledes faaet en Lettelse paa 74 000 Kr., i Hjørring Amt paa 49 000 Kr., i Viborg Amt paa 42 000 Kr. og i Ringkøbing Amt paa 54 000 Kr. Antallet af Sognekommuner, der opnaar en Lettelse, udgør i disse 4 Amter henholdsvis 36, 30, 42 og 50. Bortset fra de jyske Amter er der i øvrigt kun Sorø Amt, der faar en Lettelse, som kun beløber sig til et Par Tusind Kroner.

Som jeg før nævnte, er der en Sammenstilling, som jeg synes det er naturligt at foretage — men jeg har altsaa ikke haft Materiale dertil endnu —, og det er, hvorledes Skatteforholdet er inden for de enkelte Kommuner. Jeg har spurgt i Indenrigsministeriet, hvad man der mente om dette; der har man jo nemlig til Brug for Arbejdet med Fordelingen af Tilskud til Kommuner fra tidligere Aar visse Beregninger over de enkelte Kommunes Skattebyrde, idet der paa Grundlag af saavel den personlige Skat som Ejendomsbeskatningen er udregnet en saakaldet Beskatningsbrøk, som for hver enkelt Kommune er et Enhedsudtryk for Skattetrykkets Størrelse. Jeg har haft Lejlighed til i den korte Tid, der har været — det hele har jo ikke drejet sig om mere end en 14 Dages Tid — for Viborg Amt at sammenholde disse Skattebrøker med de Tal, der for de enkelte Kommuner angiver, hvorledes Socialreformen har virket, og der viser det interessante sig, at de 24 Kommuner, som har det haardeste Skattetryk, som man altsaa teknisk siger, paa et Par Undtagelser nær alle har erholdt Lettelser i deres sociale Udgifter ved Socialreformen til Trods for Stigningen i Forholdet til Tiden forud. Jeg har ogsaa et Skema derover, og dette Skema og disse Beregninger skal jeg anmode Indenrigsministeriet om at lade tilgaa det Udvalg, som jeg selv mener bør nedsættes for at undersøge alle disse Forhold.

Naar man har studeret dette Materiale og hørt eller set denne lille Tale her, saa vil man se, at Lettelserne netop er indtraadt i de Dele af Landet, hvor man har haft til Hensigt gennem den nye Refusionsordning at give Kommunerne en Lettelse. Men hvis man ved Beregningen borteliminerer Stigningen i Kommunehjælp, som altsaa hænger sammen med det særlige Forhold, om man har haft en Krisehjælpslov i de Vintre eller ej, og Stigningen, der hænger sammen

med de sidste Aars store Arbejdsløshedsudgifter, saa vil det naturligvis vise sig, at ved det, man kalder den oprindelige mellemkommunale Refusion, vil langt flere Sognekommuner og langt flere Amter, end Tilfældet er, faa Lettelser. Ogsaa det Spørgsmaal kan man tage op til Undersøgelse, det vil maaske være af Interesse at se paa det i et Udvalg.

For at resumere denne korte Indledning skal jeg da sige, at hvor det drejer sig om selve den mellemkommunale Refusionsordning, viser det foreliggende Materiale ikke andet, end at den i Hovedsagen har virket i Overensstemmelse med den oprindelige Hensigt. Man kan naturligvis uddybe Spørgsmaalet nærmere ved at foretage en Beregning af hver enkelt Kommunes tidligere Refusioner og sammenholde det med Skattetrykket i de forskellige Kommuner. Hvis man derimod vil se paa Socialreformen i dens Helhed, kan man bygge paa det foreliggende Materiale, det vil sige paa en Sammenligning mellem de to Halvaar, men man maa da foretage de Korrektioner, der er nødvendige som Følge af visse Udgiftsstigninger, der, saaledes som jeg før nævnte, ikke hænger sammen med Socialreformen. Saadanne Beregninger tror jeg kan gennemføres med temmelig stor Nøjagtighed, og de vil ikke være særlig komplicerede. Jeg vil derfor henstille, at man drøfter i Udvalget, hvorvidt man ønsker noget saadant.

Ved den Fremgangsmaade, som Venstre foreslaar, er derimod Vanskelighederne betydeligt større. Venstre foreslaar jo, at man skal tage de nuværende Udgifter og fordele dem mellem Kommunerne efter de før Socialreformen gældende Regler. Det er et meget stort Arbejde, der baade vil kræve megen Tid og koste mange Penge, og selv om det jo nok som alt paa dette Omraade vil være forbundet med en vis Interesse at faa netop denne Undersøgelse gennemført, saa ved jeg dog ikke, om Fordelen staar i Forhold til den store Bekostning og den store Ulejlighed, det vil medføre.

Men for ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal at være fuldkommen saglig og objektiv har jeg, straks da jeg saa Forespørgselen, indledet Forhandlinger med Statistisk Departement, idet jeg har gjort de Betragtninger gældende og anmodet Departementet, om det vilde udtale sig om, hvad det mente om denne specielle Undersøgelse som supplerende de foregaaende. Disse Forhandlinger har paa Grund af den forholdsvis korte Tid, der har staaet til Raadighed, ikke været ført ved officielle